

Spis treści

Od autorki pracy	7
O autorce tekstów	10
Skróty źródeł	12
Skróty najczęściej cytowanych prac	14
 Część I – Płaszczyzna gramatyczna. Punkt widzenia i perspektywa językowa	17
 Rozdział 1. Fonetyka i fonologia tekstu Elżbiety Drużbackiej	19
1.1. Archaizmy i regionalizmy fonetyczne. Oboczności samogłoskowe w obrębie samogłosek ustnych	19
1.1.1. Uwagi wstępne	19
1.1.2. Dobór tekstów i struktura opisu materiału przykładowego	24
1.1.2.1. Źródła drukowane tekstów	24
1.1.2.2. Źródła rękopiśmienne tekstów	24
1.1.2.3. Źródła porównawcze i ich oznakowanie	25
1.2. Zjawiska przegłosu i zasięgi oboczności tematycznej na tle normy słownikowej i tekstowej XVII i XVIII wieku	25
1.2.1. Ogólna charakterystyka systemu. Zakres analizy. Oboczności samogłoskowe w obrębie samogłosek ustnych	27
1.3. Podsumowanie płaszczyzny fonetyczno-fonologicznej w obrębie samogłosek	44
1.4. Fonetyczne warianty spółgłoskowe. Środki identyfikacji inwariantu (wariantu ustalonego jako główny) tekstu	46
1.4.1. Tekstowe warianty wyrazu fonetycznego	46
1.4.2. Cechy idiolektalne tekstu Elżbiety Drużbackiej na podstawie pisowni, fonetyki i morfonologii	57
1.4.3. Spółgłoski podwojone w wyrazach obcego pochodzenia	58
1.4.4. Osobliwości spółgłoskowe w tekstach	62
1.4.5. Pisownia (wymowa) fonetyczna i gwarowa	63
1.4.6. Archaizmy fonetyczne i uproszczenia szczegółowe mieszane: fonetyczno-morfologiczne	65
1.4.7. Inne spółgłoskowe redukcje i osobliwości	67
1.4.8. Fonetyka i fonologia tekstu – ujęcie fonotaktyczne	69
 Rozdział 2. Morfologia i morfosemantyka rzeczownika	73
2.1. Deklinacja rzeczowników żeńskich, męskich i nijakich. Ujęcie opisowe	73
2.1.1. Rzeczowniki żeńskie twardo- i miękkotematowe. Osobliwości użycia. Rzeczowniki zapożyczone i rodzime	74
2.2. Deklinacja żeńska, męska i nijaka. Ujęcie tabelaryczne	79
2.3. Deklinacja rzeczowników męskich, żeńskich i nijakich. Archaizacja czy użycie systemowe	93
2.3.1. Wahania w obrębie form przypadkowych	93
2.3.2. Uwagi ogólne o morfologii rzeczownika	99

Rozdział 3. Morfologia i morfosemantyka czasownika	101
3.1. Formy syntetyczne czasownika	101
3.1.1. Czasowniki przedrostkowe	101
3.1.2. Czasowniki przyrostkowe. Podstawy obce	108
3.1.3. Czasowniki przyrostkowe. Podstawy rodzime	112
3.1.4. Formacje prefiksarno-sufiksarne czasownika	114
3.1.5. Derywaty odczasownikowe rzeczownika	117
3.1.6. Wahania w tematach koniugacyjnych form syntetycznych czasownika	120
3.1.7. Uwagi ogólne o alternacjach i ich roli w tematach koniugacyjnych czasownika	130
3.2. Formy analityczne czasownika	132
3.2.1. Czas przyszły. Budowa i szyk członów	132
3.2.2. Czas przeszły. Budowa i szyk członów	136
3.2.3. Tryb przypuszczający. Budowa i szyk członów	142
Część II – Płaszczyzna stylistyczno-pragmatyczna. Punkt widzenia i perspektywa tekstologiczna	149
Rozdział 1. Składnia pragmatyczna tekstów konwencjonalnych i niekonwencjonalnych	151
1.1. Wypowiedź skierowana na kontekst i jego funkcję poznawczą	152
1.1.1. Konstrukcje składniowe ujawnione w tytułach utworów	153
1.1.2. Konstrukcje składniowe ujawnione w <i>Argumentach</i>	156
1.1.2.1. <i>Argumenty</i> inicjalne	159
1.1.2.2. <i>Argumenty</i> finalne	163
1.1.2.3. <i>Argumenty</i> tranzytowe	166
1.2. Amplifikacje i redukcje, metatekst i konnotata z tekstów	174
1.2.1. Amplifikacje i redukcje w słownikach i encyklopediach	174
1.2.2. Amplifikacje w ujęciach teoretyczno-literackich	175
1.2.3. Metajęzyk w lingwistycznej analizie tekstu Elżbiety Drużbackiej	176
1.2.4. Struktura amplifikacji w obrębie jednego tekstu	182
1.2.5. Struktura amplifikacji w obrębie tekstów porównywanych	185
1.2.6. Konnotata z wierszów pt. <i>Opisanie życia świętego Dawida, króla izraelskiego</i> jako tekst pragmatyczny	192
1.2.7. Analogie z wykorzystaniem wiedzy biblijnej (kompetencja kulturowa) ..	196
1.2.8. Przysłowia i sentencje jako wskazówki i pouczenia pragmatyczne	199
1.2.9. Sentencje zamykające tekst amplifikacyjny	200
1.3. Wypowiedź skierowana na odbiorcę. Przejaw językowych zachowań pragmatycznych	201
1.3.1. Wzorce tekstowe listu	201
1.3.2. Formuły początku – inicjalne w listach	213
1.3.3. Formuły zakończeń – finalne w listach	215
1.3.4. Związek prośby z usytuowaniem odbiorcy	218
1.3.4.1. Wykładniki prośby w listach	218
1.3.5. Związek podziękowania z prośbą	221
1.3.5.1. Wykładniki podziękowania w listach	222
1.3.6. Związek dedykacji z listem w aspekcie pragmatycznym	223
1.3.6.1. List i dedykacja w słownikach	224
1.3.6.2. Materiał językowy dedykacji i wierszy dedykacyjnych	225
1.3.6.3. Adresat i autor w strukturze dedykacji	229
1.3.7. Wiersz panegiryczny a tzw. wiersz paszkwilowy (pamfletyczny)	233

1.3.7.1. Status terminologiczny. Wzorce tekstów panegirycznych i paszkwilowych	233
1.3.7.2. Temat i remat w intencji panegirycznej tekstu	240
1.3.7.2.1. Temat i remat w lingwistyce	240
1.3.7.2.2. Temat i remat w retoryce	241
1.3.7.2.3. Krytyka literacka o panegirykach Drużbackiej	242
1.3.7.2.4. Ujawnianie intencji tekstów panegirycznych	244
1.4. Wypowiedź skierowana na mówiącego. Tekstowe realizacje kategorii osoby autora	249
1.4.1. Kategoria osoby w językoznawstwie	249
1.4.1.1. Osoba jako kategoria subiektywna	251
1.4.1.2. Autominiaturyzacja dokonywana przez Drużbacką	252
Rozdział 2. Język w języku, czyli „wewnętrzna” odmiana języka Elżbiety Drużbackiej	256
2.1. Semantyka współczesna jako część ogólnej teorii języka	256
2.1.1. Możliwości wyboru w obrębie języka funeralnego Elżbiety Drużbackiej	258
2.2. Punkt widzenia i perspektywa wartościowania <i>starości</i> , <i>umierania</i> i <i>śmierci</i> w tekstach Elżbiety Drużbackiej. Semantyka argumentacji jako złożonego aktu mowy	263
2.3. Analiza formalno-znaczeniowa ukazująca schematy semantyczne <i>argumenta mortis</i>	265
2.4. Argumentacja <i>śmierci</i> w ujęciu pragmatyczno-kognitywnym	277
2.4.1. Argumentacja pragmatyczno-kognitywna <i>śmierci</i> u Elżbiety Drużbackiej	278
Zakończenie	281
Bibliografia	285
Indeks przedmiotowy	296
Indeks osób	303
Spis ilustracji	309